

Czuwajcie i módlcie się w każdym czasie... (Łk 21, 36)

List Pasterski na I Niedzielę Adwentu (C)

28 listopada 2021 r.

(Jr 33, 14-16; 1Tes 3, 12 - 4, 2; Ew Łk 21, 28-28. 34-36)

**Czcigodni Kapłani,
Drogie Osoby Konsekrowane,
Umilowani w Panu Diecezjalnie!**

1. Naszą uwagę przykuwa apokaliptyczna wizja końca czasów, która wybrzmiała w odczytanym przed chwilą fragmencie Ewangelii. Groźne zjawiska przyrodnicze, a nawet kosmiczne, które mają poprzedzić powtórne przyjście Chrystusa, budzą w sercach wielu ludzi prawdziwą trwogę. Pojawia się też wciąż aktualne pytanie - kiedy to nastąpi? Już pierwsi chrześcijanie oczekiwali rychłego przyjścia Pana. Tesaloniczanie, do których św. Paweł kieruje swój list, odznaczali się tak wielką niecierpliwością, że przestawali pracować i normalnie funkcjonować. Potrzebne było upomnienie apostoelskie: „Kto nie chce pracować, niech też nie je!” (2 Tes 3, 10). Nie brakowało jednak i w późniejszym okresie ludzi szerzących zwodnicze opinie na temat daty powtórnego przyjścia Chrystusa, którzy próbowali zuchwale narzucić Bogu swoją wolę, ignorując słowa samego Jezusa, że: „...o dniu owym lub godzinie nikt nie wie, ani aniołowie w niebie, ani Syn, tylko Ojciec” (Mk 13,32).

Każde pokolenie byłoby w stanie wskazać zjawiska, które można by nazwać apokaliptycznymi. Zarówno te przychodzące bez ludzkiego udziału, jak i te, które są skutkiem działalności człowieka - zawsze napełniają nasze serca niepewnością i lękiem. Raz po raz słyszymy przecież o trzęsieniach ziemi, wybuchach wulkanów, niszczycielskich tsunami, czy groźnych pożarach ogromnych lasów. Trwające konflikty zbrojne w wielu krajach świata, powiększające się obszary ludzkiej biedy i głodu, są obrazami iście apokaliptycznymi. Dochodzi to tego pandemia koronawirusa, a ostatnio również kryzys migracyjny na naszej wschodniej granicy. To są również źródła poważnych obaw i destabilizacji codziennego życia.

2. Celem nauczania Jezusa nie jest jednak potęgowanie strachu. Słyszymy bowiem: „A gdy to się dzieć zacznie, nabierzcie ducha i podnieście głowy, ponieważ zbliża się wasze odkupienie” (Łk 21, 28). Słowo Chrystusa nie paraliżuje, ale motywuje do tego, aby być stale przygotowanym na spotkanie z Nim. Stąd wezwania: „uważajcie”, „czuwajcie”, „módlcie się”. Zjawiska, nad którymi człowiek nie potrafi w pełni zapanować, mają pobudzać do refleksji nad sensem i celem życia. Przypominają o kruchości doczesnej postaci tego świata i kierują nasz wzrok ku wartościom wiecznym.

Zbyttna koncentracja uwagi i starań na wartościach doczesnych sprawia, że serce człowieka staje się ociężałe, leniwe w podejmowaniu działań wymagających większego wysiłku, skupione na sobie i zamknięte w swoim świecie. Łatwo ulega panującym modom i bywa wciągane przez spiralę konsumpcjonizmu. Człowiek wówczas chętniej staje do zawodów, gdzie trofeum jest

posiadanie, chce „więcej mieć”, niż „bardziej być”. My zaś mamy dbać w pierwszym rzędzie o duchową i moralną jakość naszego człowieczeństwa, „bardziej być” i to nie we własnym hermetycznie zamkniętym świecie, ale „być dla innych”. To z kolei wymaga spotkania, bezpośredniego kontaktu. Bardzo niedobre skutki przynoszą ograniczenia spowodowane przedłużającą się pandemią, choć rozumiemy ich sens medyczny. Przestrzenią „spotkań” staje się często świat wirtualny, gdzie wielu - zwłaszcza młodych ludzi - bez odpowiedzialności za słowa, wyraża i upowszechnia opinie nie mające odniesienia do prawdy i dobra, ale powielające utarte slogany i rażące ostrością subiektywnych sądów. Taki stan rzeczy zatruwa życie wewnętrzne, degraduje relacje międzyludzkie, wpływa na kondycję naszych rodzin i innych wspólnot, również tych parafialnych. Niekiedy dzieje się to bezwiednie, bez świadomego i zaplanowanego uczestnictwa, ale niejako poprzez wciągnięcie w taki sposób myślenia i postępowania. Tym bardziej aktualne staje się wezwanie Chrystusa, aby żyć uważnie, czuwać i nieustannie się modlić, czyli pielęgnować żywą więź z Panem Bogiem.

3. Mentalność naszych czasów odciska swoje piętno także na życiu ludzi ochrzczonych. Zmienia się ich podejście do spraw związanych z wiarą, uznaniem hierarchii wartości i wolą kierowania się ewangelicznymi zasadami postępowania. Obserwujemy spadek liczby powołań do kapłaństwa i życia konsekrowanego, postępujący proces laicyzacji i odchodzenia od uświęconych tradycją form religijności. Wiele tytułów prasowych, kanałów telewizyjnych i portali internetowych poruszając tematy kościelne, skupia się wyłącznie na sprawach negatywnych, deformując prawdziwy obraz rzeczywistości. Próbuje przekonać, że chrześcijaństwo nie ma nic do zaproponowania dzisiejszemu światu, a Kościół - w którym jest grzech - z moralnego punktu widzenia nie ma prawa nikogo oceniać.

W Kościele jednak jest żywa wiara, jest bardzo dużo miłości i przykładów heroicznego wprost trwania przy Chrystusie. Jak jednak te dobra ukazać, jak na ich fundamencie budować nowy obraz wspólnoty dzisiejszych uczniów Pana? Jak otworzyć się na pełne mocy i zawsze świeże tchnienie Ducha Świętego? Oto pytania, na które trzeba nam szukać odpowiedzi. W tej perspektywie patrzymy na zaproszenie, jakie kieruje pod naszym adresem Ojciec Święty Franciszek, do udziału w XVI Zgromadzeniu Ogólnym Synodu Biskupów. Będzie on odbywał się pod hasłem: „Ku Kościołowi synodalnemu: komunია, uczestnictwo, misja”. Synod Biskupów sam w sobie nie jest czymś nowym w Kościele. Od Soboru Watykańskiego II, kiedy to powołano tę instytucję, odbyło się w sumie 30 Synodów Biskupów, w tym 15 zgromadzeń zwyczajnych, 3 zgromadzenia nadzwyczajne oraz 12 zgromadzeń specjalnych. Te zwyczajne odbywają się zwykle co 3 - 4 lata.

Słowo „synod” pochodzi z języka greckiego i oznacza „wspólną drogę”, „podążanie razem”. Ojciec Święty Franciszek wzywa Kościół do ponownego odkrycia jego synodalnej natury. Powiedział, że „droga synodalności jest drogą, której Bóg oczekuje od Kościoła trzeciego tysiąclecia”. Wspólnota Kościoła, złożona z osób duchownych, konsekrowanych i świeckich jest zaproszona do odbywania wspólnych spotkań, którym będzie towarzyszyła modlitwa i które będą polegały na uważnym, pełnym szacunku słuchaniu siebie nawzajem oraz roztropnym rozeznawaniu, co dzisiaj Duch Święty mówi do Kościoła. Rozpoczęty Synod będzie miał 3 fazy - diecezjalną, kontynentalną i powszechną. Na tym właśnie polega jego nowość. Ojcu Świętemu bardzo zależy, aby mogli się wypowiedzieć możliwie, jak najliczniejsi wierni, żyjący w różnych stronach świata i w różnych uwarunkowaniach. W dokumencie Stolicy Apostolskiej na temat Synodu, z września tego roku, czytamy: „Wierni otrzymali Ducha Świętego w chrzcie świętym i

bierzmowaniu, są też obdarzeni różnymi darami i charyzmatami dla odnowy i budowania Kościoła, jako członkowie Ciała Chrystusa. W ten sposób Urząd Nauczycielski papieża i biskupów pozostaje w dialogu z *sensus fidelium*, z żywym głosem Ludu Bożego” (*Vademecum I.3*). Spotkania synodalne mają więc być przejawem naszej troski o to, aby wspólnota kościelna, której częścią stanowimy, *podążyła razem*, czyli razem otwierała się na światło i moc Ducha Świętego oraz razem podejmowała zleconą jej misję.

4. Wkrótce udostępniemy materiały, które - jak ufam - ułatwią przeprowadzenie spotkań synodalnych i podsuną pewne zagadnienia do osobistej refleksji i wspólnotowej konsultacji. Nie jest jednak konieczne wypracowywanie formalnych wniosków i tworzenie opracowań. Ważne jest samo spotkanie, otwarcie się na inspirację płynącą ze słowa Bożego i słuchanie siebie nawzajem, bez krytyki i polemiki, a z uwagą i szacunkiem. Sprzyja temu rozpoczynający się dzisiaj okres Adwentu, który zaprasza nas do wyciszenia się, skupienia i refleksji. W tym okresie stają nam przed oczami dwie postaci, Matka Najświętsza i św. Józef, którzy są mistrzami w słuchaniu głosu Boga i drugiego człowieka. Wykorzystajmy zatem ten czas na wsłuchiwanie się w głos Boga poprzez udział w rekolekcjach, dniach skupienia, Roratach, czy innych formach troski o życie duchowe.

Czas wizyty duszpasterskiej - jeśli pandemiczne zasady na to pozwolą - będzie dobrą okazją do spotkań, rozmów duszpasterzy z parafianami, ale i zaproszenia ich do udziału w spotkaniach synodalnych. Tradycyjnie do naszych domów trafi też folder kolędowy. Tym razem będzie i on nawiązywał do Synodu. Jeśli ze względu na ograniczenia sanitarne kolęda nie będzie mogła się odbyć, materiały będą dostępne w kościołach. Najbardziej naturalnym miejscem konsultacji synodalnych są parafie. Zachęcam, aby tam, gdzie jest to możliwe, poszczególne parafie podjęły się organizacji spotkań synodalnych. Zaproszenie jest skierowane do wszystkich wiernych, nie tylko do osób chętnie angażujących się w życie parafialne, ale i do osób zdystansowanych, nie w pełni przekonanych. Mam nadzieję, że duszpasterzom uda się stworzyć w większych parafiach nawet kilka takich ok. 10-osobowych grup. Ponadto, w naszej diecezji działa wiele ruchów, stowarzyszeń i wspólnot o charakterze modlitewnym, apostołskim, czy charytatywnym. Niech wśród zaplanowanych spotkań nie zabraknie tematyki synodalnej. Duszpasterz-moderator każdej grupy jest proszony po spotkaniu o przesłanie do koordynatora diecezjalnego zwięźle sformułowanych wniosków, które następnie posłużą do opracowania syntezy diecezjalnej.

5. Może w niektórych zrodzić się pytanie, czy głos naszej parafii, głos pojedynczego człowieka zostanie usłyszany i dostrzeżony przez papieża Franciszka? Pewnie technicznie jest to niemożliwe. Chodzi jednak przede wszystkim o to, by ten głos wybrzmiał i był usłyszany w konkretnej wspólnocie, by tę wspólnotę ubogacił i umocnił we wspólnym kroczeniu drogą Chrystusa.

Życzę Wam, Kochani, aby zarówno Wasze przeżywanie Adwentu, jak i Wasze zaangażowanie w Synod, przyniosły jak najlepsze owoce. We wzajemnym słuchaniu siebie, wspólnej modlitwie i przy uznaniu roli Waszych Duszpasterzy, szukajcie światła do działań odnawiających oblicze Waszej parafii, czyniących ją bardziej wiarygodną i przyciągającą. Udzielam Wam z serca pasterskiego błogosławieństwa.

+ Piotr Sawczuk
Biskup Drohiczyński

KURIA DIECEZJALNA
ul. Kościelna 10
17-312 DROHICZYN

Drohiczyn, 26.11.2021 r.
L. 852/2021

ZARZĄDZENIE: Niniejszy *List pasterski Biskupa Drohiczyńskiego na I Niedzielę Adwentu* należy odczytać w niedzielę, 28 listopada 2021 r., we wszystkich kościołach i kaplicach Diecezji Drohiczyńskiej.

/-/ Ks. prał. Zbigniew Rostkowski
Wikariusz Generalny